

ՌԻՄՄԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Բ. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 9
ՕԳՈՍՏՈՍ
AUGUST | AOÛT
Year 2 | Année 2
No. 9 - 2018

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ
ԽՕՍՔ

ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԿԻՆԸ

ԴԱՍԵՐ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ՔՐԻՍՏՈՍՆԵԱԿԱՆ
ԿԵԱՆՔ ԱՊՐԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
Առաջնորդ՝
Գանատայի Հայոց Թեմի

Վերափոխման տօնը Հայ եկեղեցւոյ Տաղաւար կոչուած հինգ մեծ տօներէն մէկն է, որ կը կատարուի Օգոստոս 15-ի մօտակայ Կիրակին: Այդ օրը Ս. Աստուածածնի երկինք փոխադրուելու յիշատակի տօնն է:

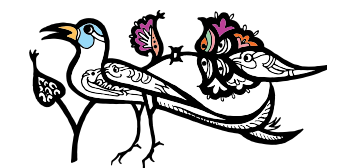
Հայոց եկեղեցին կ'ընդունի, որ Ս. Կոյս Մարիամը ծնաւ Աննայէն եւ Յովակիմէն, սակայն Սուրբ Հոգիով սրբուեցաւ եւ ժաւաց անարատ: Ս. Մարիամը յաւերժ կոյս ժաւց. ան կոյս էր նախքան յղանալը, կոյս էր յղութեան ընթացքին եւ կոյս ժաւց յետ ծննդեան: Անոր յաւերժ կուսութիւնը շեշտուած կը գտնենք Աստուածաշունչ Մատեանի, եկեղեցւոյ աւանդութեան, շարականներու, ինչպէս նաեւ եկեղեցական հայրերու գրութիւններուն մէջ: Այսպէս շարականներուն մէջ կը կարդանք. «Աստուածային մեծագոյն երեք խորհուրդները քու մէջդ կը տեսնուին ու կը յայտնուին, ո՛վ Աստուածածին, անսերմ յղութիւն, անարատ ծնունդ, ժաւով անապական կուսութիւն յետ ծննդեան»: Սուրբ Գրիգոր Նիսացի Հայրապետը կ'ըսէ. «Անբիծ եւ մաքուր կոյսի կուսութեան կնիքը, չխախտուեցաւ անարատ ծննդեան ընթացքին եւ ոչ ալ կուսութիւնը այսպիսի հօգոր եւ մեծաւարձ ծնունդի արգելք եղաւ»:

Գաբրիէլ հրեշտակապետը, երբ Ս. կոյս Մարիամին աւետիս տուաւ, յոջունեց ըսելով. «Ուրախացի՛ր, շնորհալի կոյս, որովհետեւ Աստուած քեզի հետ է», եւ ապա աւետեց. «Սուրբ Հոգին քու վրայդ պիտի իջնէ եւ բարձրեալին զօրութիւնը քու վրայդ պիտի հանգչի: Ուստի, ծնելիք գաւակդ սուրբ է եւ Աստուծոյ Որդի պիտի կոչուի»: Ահաւասիկ նման խօսք մը կու գայ Ս. Կոյսի ալեկոծուած եւ մաքուր սիրտը խաղաղեցնելու, որովհետեւ ան ըսած էր. «Ասիկա ինչպէ՛ սկարելի է, երբամուսնացած չեմ»:

Ղուկասի Աւետարանին մէջ կը կարդանք, թէ ինչպէս Եղիսաբէթը Յովհաննէս Մկրտիչի մայրը Մարիամին տեսնելով կ'ողջունէ. «Ի՛նչ երջանկութիւն, որ Տիրոջ մայրը ինծի կ'այցելէ»: Ահա թէ ինչպէ՛ս Աւետարանները կը վկայեն, թէ Յիսուս Աստուծոյ Որդին է եւ եթէ կը հաւատանք, որ Քրիստոս Սուրբ Երրորդութեան դէմքերէն մէկն է եւ Աստուծոյ Որդի, ուրեմն, Ս. Մարիամը կը դառնայ Աստուածամայր կամ Աստուածածին:

Հիմք ունենալով Հայ եկեղեցւոյ շարականները եւ Ս. Հայրերու ուսուցումները, Փրկչին համբարձումէն 15 տարի անց, Ս. Կոյսը կը վախճանի Երուսաղէմ: «Երկնային զօրութիւններով եւ հրեղէն կառքերով Փրկիչը կ'իջնէ՝ զԱյն առնելու»: Առաքեալները, բացի Բարթողիմէոսէն, սաղմոսերգութեամբ եւ օրհներգութեամբ կը կատարեն թաղումը եւ Անոր մարմինը կ'ամփոփեն Գեթսեմանիի ձորին մէջ, յատուկ տեղ մը: Երեք օր յետոյ Բարթողիմէոս առաքեալը կը վերադառնայ եւ կ'ուզէ անձամբ այցելել Կոյսին գերեզմանը: Երբ կը բանան գերեզմանը, անիկա թափուր կը գտնեն: Յիսուս Իր խոստումին համաձայն՝ երկինք փոխադրած էր Տիրամայրը: Դարձեալ շարականագիր վարդապետներու վկայութեամբ, «Անոր, որ վերցուց նախամօր յանցանքներու երկունքը եւ մարմնով ծնաւ Քեզ՝ Միածին Որդիդ, այսօր մեր մէջէն վերին զօրքերու մէջ փոխադրեցիր, որ միշտ իբր բարեխօս ունինք Քու առջեւդ, ո՛վ մեր հայրերու Աստուածը»: Այսպէս Ս. կոյս Մարիամը երկինք փոխադրուեցաւ, ժաւց յաւերժի կոյսը, Աստուածածինը, բարեխօսը եւ կանանց մէջ ամենէն օրհնեալը:

ԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Երանի՛ եւ երիցս երանի անոր, որ ժուժկալ է, քանզի ժուժկալութիւնը էապէս մեծ առաքինութիւն է: Մակայն լսեցէք, թէ այն ինչի վրայ է որ կը տարածուի, ինչի մէջ է, որ կը գնահատուի, ինչի մէջ է, որ կը պահանջուի:

Այսպէս՝ կայ լեզուի ժուժկալութիւն. այսինքն՝ շատ չխօսիլ եւ դատարկ բաներ չխօսիլ տիրապետել լեզուին, խօսքով չվիրաւորել, երդում չընել, չդատարկաբանել բանի մը մասին, որ հարկաւոր չէ, զիրար չգրապարտել, չբամբասել եղբօրը, գաղտնիքներ չբանալ, չգրադիլ այն բանով, որ մերը չէ:

Կայ նաեւ լսողութեան ժուժկալութիւն, այսինքն՝ տիրապետել լսողութեան եւ դատարկ ըսի- ըսաներուն ուշադրութիւն չդարձնել:

Կայ տեսողութեան ժուժկալութիւն, այսինքն՝ տիրապետել տեսողութեան, հայեացքը չդարձնել կամ ուշադիր չնայիլ բոլոր հաճելի բաներուն կամ որեւէ անպարկեշտ բանի:

Կայ դիրազրգոյթեան ժուժկալութիւն, այսինքն՝ տիրապետել բարկութեան եւ ակնթարթօրէն չբոբբօրիլ:

Կայ փառքի ժուժկալութիւն՝ այսինքն տիրապետել սեփական ոգիին, չտենչալ փառաբանութիւն, փառք չփնտռել, մեծամիտ չըլլալ, պատուաւոր կոչումներ չփնտռել, չգոռոզանալ, չերագել գովասանքի մասին:

Կայ խորհուրդներու ժուժկալութիւն՝ այսինքն Աստուծոյ երկիւղով արմատախիլ ընել զանոնք, չտարուիլ գայթակղութիւն եւ իրայր յարուցող խորհուրդներով, եւ հաճոյք չստանալ անոնցմէ:

Շար. 1

Եփրեմ Ասորի

ՀՈԳԵԻՈՐ

ԱՍՏՈՒԱՍԱՄԱՅՐՆ ՈՒ ՅԻՄՈՒՍԸ

Աստուածամօր մասին ունինք կարգ մը տեղեկութիւններ՝ յիշատակուած աւետարաններուն մէջ, որոնք կը վկայեն անոր միշտ Յիսուսի հետ եղած ըլլալու մասին: Մանուկ Յիսուսի մայրը՝ Մարիամ, իր գաւակին ծնունդէն մինչեւ խաչելութիւն, թաղում եւ յարութիւն, անբաժան եղած է Անկէ:

Ծնունդէն ետք, զինք կը տեսնենք Յիսուսի Անուանակոչութեան, նոյնպէս քառասնօրեայ տաճար ընծայման առիթներով:

Յովսէփ եւ Մարիամ, առաջնորդուած երկնային պատգամէ, փախուստ կու տան Եգիպտոս՝ փրկելու համար իրենց գաւակը Հերովդէս արքայի Բեթղեհէմի մանուկներու ջարդէն: Հերովդէսի մահէն ետք սուրբ ընտանիքը կը հաստատուի Նազարէթի մէջ, ուր մայրական խնամքով ու գուրգուրանքով Յիսուս կ'անցընէ իր մանկութիւնը:

Յիշատակութեան արժանի է «կորսուած» մանուկ Յիսուսին երեք օր ետք Երուսաղէմի տաճարին մէջ գտնուիլը և տագնապահար Մարիամի խօսքը. «Այս ի՛նչ ըրիր մեզի, տղա ս. ահա հայրդ ու ես տակնուվրայ եղած՝ քեզ կը փնտռէինք»:

Կանայի հարսանիքի ընթացքին պատահածը նշանակալից դրուագ է, որով բացայայտօրէն ցոյց կը տրուի Աստուածամօր եւ Յիսուսի միջեւ գոյութիւն ունեցող սերտ կապը, յատկապէս մօր՝ իր Որդւոյն նկատմամբ ունեցած խոր համոզումը, որ իր գաւակը օժտուած է անկարելին կարելի դարձնող գերբնական կարողութեամբ:

Շար.

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ

Կրօնական զգացումի ծագումը սերտորեն առնչուած է կրօնի ծագման գաղափարին հետ: Այս վերջին հարիւրամեակի ընթացքին բազմաթիւ ուսումնասիրութիւններ կատարուեցան եւ տեսութիւններ արտայայտուեցան կրօնի ծագման մասին:

Ուսումնասիրութիւն կատարողները այցելութիւններ տուին նախնական շրջանի մտայնութիւններով ապրող համայնքներուն ու ցեղերուն, եւ տեղւոյն վրայ ուսումնասիրեցին անոնց կենցաղն ու տոհմիկ նկարագիրը, ասանդութիւններն ու սովորութիւնները եւ այս կերպով ազգագրական, հասարակական եւ մշակութային բազմաթիւ աշխատասիրութիւններ հրատարակեցին: Ուսումնասիրուեցան նաեւ նախնական եւ յետաժամանակեան ժողովուրդներու կրօնները, եւ առաջին իսկ առիթով, ինչպէս անցեալի ուսումնասիրողները, իրենք եւս վկայեցին, որ կրօնքը համամարդկային երեւոյթ է, կրօնքի ծագումն ու զգացումը մարդկութեան չափ հին է, եւ որ բոլոր ժամանակներուն, նախնադարեան ժամանակներէն ի վեր, գոյութիւն ունեցած է կրօնական զգացումը: Անկարելի է երեւակայել որեւէ մէկ ժամանակաշրջանի մարդկային հաւաքականութիւն առանց կրօնական զգացումի ու երեւոյթներու: Նախնադարեան շրջանէն պեղումների միջոցով յայտնաբերուած իրերու մեծագոյն մասն ալ կրօնքի եւ հաւատալիքներու հետ կապ ունի: Մարդկային կեանքէն անբաժանելի տարր եղած է կրօնքը:

ՆՎԵՐՈՒԹԻՒՆ

Ապիկելյ Վէն Պիւրըն անունով լրագրող մը հեղինակած է «Օնոքքին Ադօքքը» ձեռնարկ մը, որ կը շեշտէ զաւակներ մեծցնելու գործնական կողմը:

Ան այսպէս գրած է: «Ո՛վ երկնաւոր Հայր, զիս աւելի լաւ ծնողք մը ըրէ: Սորվեցուր ինծի հասկնալ զաւակներս, որ համբերութեամբ իրենց մտիկ ընեմ, թէ ինչ ունին ըսելիք, որպէսզի ազնուութեամբ պատասխանեմ իրենց հարցումներուն: Զիս ետ պահէ զիրենք ընդմիջելէ կամ իրենց հակառակելէ: Ինչ քաղաքավար վարուելակերպ որ իրենցմէ կ'ակնկալեմ, նոյնը իրենց ցոյց տամ: Արգիլէ զիս իրենց սխալներուն վրայ խնդայլ եւ կամ զիրենք պախարակելէ, երբ չուզածս կ'ընեն: Երբեք զիրենք չպատժեմ անձս գոհացնելու կամ կամքս բանեցնելու համար: Մի՛ ձգեր որ զաւակս գողնալու կամ ստելու փորձութեան մղեմ: Ուղղէ՛ զիս ամէն ժամ, որ կարենամ ցոյց տալ թէ անկեղծութիւնը ուրախութիւն կը յորդեցնէ:

«Կ'աղօթեմ որ իմ մէջս չարասրտութիւնը մարես, որ երբ բարկանամ, կարենամ լեզուս զսպել: Միշտ յիշեմ, որ զաւակներս պգտիկներ են, եւ իրենցմէ չափահասի վարուելակերպ չակնկալեմ»:

«Մի՛ ձգեր որ անհամբեր ըլլամ եւ զիրենք զրկեմ որոշումներ առնելէ: Օրհնէ՛ զիս, որ ունենամ մեծասրտութիւն, տալու ամէն գործնական բան, զոր կը խնդրեն եւ քաջութիւն մերժելու ամէն փաստակար բան, զոր կ'ուզեն»:

«Զիս ըրէ արդար եւ ազնիւ: Ո՛վ Տէր, զիս դարձուր այնպիսին, որ ըլլամ սիրուած եւ յարգուած, ինչպէս նաեւ օրինակելի անձ զաւակներուս համար»:

Սիրելիներ,
Այսօր մեր զաւակները որքան պէտք ունին այս տեսակ աղօթող ծնողներու: Եթէ մենք, իբրեւ ծնողներ Աստուծոյ հանդէպ սիրով չլեցուինք , ուրե՛մս պիտի չկարենանք գոհաբերութեան հոգին մեր մէջ աճեցնել, ըլլալ աղօթասէր, գոհունակ, եռանդուն Աստուծոյ հանդէպ, գործելու փափաք ունեցողներ, պիտի չունենանք յօժարակամութիւն, մաքրութիւն, քաջութիւն, խաղաղասիրութիւն: Հաւատքով լեցուինք, հաւատքով ըլլանք, որպէսզի համբերութեամբ դաստիարակենք մեր զաւակները, եւ Տէրը մեր զաւակներուն մէջ թող գետեղէ հոգի մը, որ Իրեն կը յարի:

Հրահատ

Կրօնքը ունեցած է նաեւ իր զարգացման պատմութիւնը: Նախնական շրջաններուն կրօնական հաւատալիքներու հարցով մարդիկ հետեւած են բնութեան օրէնքներուն՝ եւ ըստ այնմ ստեղծած են պաշտամունք:

Հնագոյն շրջաններուն գոյութիւն ունեցած են մեռելներու պաշտամունքը եւ այս կերպով երեւակայած են նաեւ բարի ու չար ոգիներ: Այնուհետեւ մարդոց մէջ առաջացած է բնութեան տարրերու հանդէպ պաշտամունքը, յատկապէս երկնային մարմիններու պաշտամունքը. պաշտած են արեւն ու լուսինը, ինչպէս նաեւ այլ մոլորակներ, որոնց մէջ մեծ տարածում ստացած է արեւի պաշտամունքը: Պաշտած են նաեւ բնութեան մէջ գոյութիւն ունեցող այլ երեւոյթներ՝ ամպրոպը, կայծակը, փոթորիկը: Պաշտամունքի առարկայ դարձած են նաեւ ջուրերը, լեռները, գետերը, ծառերը եւ այլն: Նուիրական գաղափարներ եւս պաշտուած են այլազան ժողովուրդներու մօտ, եւ անոնց համապատասխան աստուածութիւններ ստեղծուած են, եւ այսպէս յառաջ եկած են սիրոյ, գեղեցկութեան, պատերազմի, ուժի եւ պտղաբերութեան աստուածները, որոնք այժմ հեթանոսութեան եւ դիցաբանութեան մաս կը կազմեն:

ՍՈՒՐԲԵՐԸ ԵՒ ՄԵՆԸ

ՅՈՎԱԿԻՄ ԵՒ ԱՆՆԱ

Օգոստոս ամիսը, իւրայատուկ նշանակութիւն ունի Հայ առաքելական սուրբ եկեղեցւոյ հոգեւորականներուն, սպասաւորներուն եւ հաւատացեալներուն համար: Մեր Տիրոջ մօր Սուրբ Աստուածածնի վերափոխման տօնն է: Ամբողջ ամիս մը սուրբ կոյսին նուիրուած շարականներով ու աղօթքներով կը պատրաստուինք դիմաւորելու Սուրբ Աստուածամօր Վերափոխման տօնը:

Օգոստոսին կայ այլ կարեւոր տօն մը եւս, որուն մասին հաւանաբար շատեր տեղեակ չեն. Սուրբ Աստուածամօր ծնողքին՝ Սուրբ Յովակիմին եւ Աննային տօնը: Ինչ որ զիտենք իրենց մասին աւանդութեամբ եւ երկրորդական (պարականոն) գիրքերու ճամբով զիտենք, նկատի ունենալով որ աւետարաններուն մէջ ոչինչ գրուած է այդ մասին:

Հրեաներու Դաւիթի ցեղէն Յովակիմը՝ բարեպաշտ էր եւ մեծահարուստ էր, իսկ քահանայական ցեղէն Աննան՝ համեստ ու երկիւղած. աստուածավախ գոյգ մը, որ կ'ապրէր Նազարէթ քաղաքին մէջ. ամուլ էր Աննան, ուստի չէր կրնար զաւակ ունենալ. Իսկ այդ ժամանակ անզաւակութիւնը մեծ նախատինք էր հրեաներուն մօտ:

Աւանդութիւնը կ'ըսէ, թէ երբ օր մը Յովակիմ նուէր պիտի մատուցանէր Աստուծոյ տաճարին, հրեայ քահանան զինք կը նախատէ իր անզաւակութեան պատճառով. ան արցունքոտ լեռ կը բարձրանայ ու կը նուիրուի աղօթքի ու ծոմապահութեան. Աննան լսելով տաճարին մէջ պատահածին մասին, ինք եւս կը սկսի աղօթքի Աստուծոյ բարեգթութիւնը խնդրելով. անոնք կ'ուխտեն զաւակ ունենալու պարագային, զաւակը նուիրել Աստուծոյ:

Իրենց աղօթքը լսելի կը դառնայ եւ Գաբրիէլ հրեշտակապետը կը փոխանցէ անտիսը: Երբ մանուկը կը ծնի զայն Մարիամ, այինքն «լուսաւոր» կը կոչեն: Երեք տարի վերջ իրենց ուխտին համաձայն մանուկը կը նուիրեն տաճարին: Ըստ աւանդութեան, Յովակիմը մի քանի տարի ետք կը մահանայ, իսկ Աննան կ'ապրի այնքան որ կը տեսնէ իր թոռը Յիսուսը:

Գաբրէլին Վրդ. Շիրումեան
Հոգեւոր Հովիւ
Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ

ԱՂՈԹՔ

Քեզի՝ միամօրդ և կոյսիդ կը պաղատինք, խնդրելով Քեզմէ որ անդադար բարեխօսես Քու Որդիիդ և մեր Աստուծոյն, որ մեզ փրկէ փորձութենէ և մեր բոլոր վտանգներէն. Ամէն:

MESSAGE DU PRÉLAT

La femme la plus sacrée

L'Assomption est une des cinq fêtes de l'Église arménienne et a lieu le dimanche le plus proche du quinze août. L'on célèbre alors la montée au ciel de la Mère de Dieu.

L'Église arménienne croit que la Sainte Vierge Marie est née d'Anne et de Joachim, mais que le Saint-Esprit l'a purifiée, la rendant immaculée. Marie est donc restée vierge : elle l'était avant, durant et après sa grossesse. Sa virginité perpétuelle est soulignée dans la Bible, les traditions de l'église, les chants liturgiques ainsi que les écrits de nos pères saints. Ainsi on peut lire dans les chants liturgiques : « Les trois sacrements divins sont retrouvés et révélés en vous, ô Mère de Dieu, par une grossesse stérile et une naissance immaculée, demeurant dans une virginité chaste par la suite. » Grégoire de Nysse a dit : « Le sceau de la virginité pure et chaste n'a pas été rompu lors de la naissance immaculée, et sa virginité n'était pas un obstacle à une naissance aussi grande et miraculeuse. »

Lors de l'Annonciation, l'archange Gabriel salua la Sainte Vierge en disant : « Je te salue, toi à qui une grâce a été faite; le Seigneur est avec toi. » Puis il déclara : « Le Saint-Esprit viendra sur toi, et la puissance du Très-Haut te couvrira de son ombre. C'est pourquoi le saint enfant qui naîtra de toi sera appelé Fils de Dieu. » Cette réponse était nécessaire, car à l'Annonciation le cœur pur de la Vierge s'était troublé et elle avait dit à l'ange : « Comment cela se fera-t-il, puisque je ne connais point d'homme? »

Dans l'Évangile selon Luc, on peut lire comment Élisabeth, la mère de Saint-Jean-Baptiste, s'écria en voyant Marie : « Comment m'est-il accordé que la mère de mon Seigneur vienne auprès de moi? » C'est ainsi que les Évangiles témoignent de l'ascendance divine de Jésus, et c'est pourquoi nous croyons que le Christ est un des visages de la Sainte Trinité et le fils de Dieu. Marie est donc celle qui a enfanté Dieu, ou la Mère de Dieu.

Se basant sur la liturgie et les écrits des saints pères de l'Église arménienne, quinze ans après l'Ascension du Sauveur, la Sainte Vierge décède à Jérusalem. « Avec les forces célestes et des calèches de feu, le Sauveur est descendu pour la reprendre. » Les apôtres, à l'exception de Barthélemy, organisent ses funérailles avec des psaumes et des bénédictions, et scellent son corps dans la vallée Cédron. Trois jours plus tard, Barthélemy, revenu de voyage, veut lui-même rendre visite à la tombe. Mais quand ils ouvrent celle-ci, ils voient qu'elle est vide. Jésus avait gardé sa promesse en la montant au ciel. Nos pères saints en témoignent de nouveau : « Elle, qui a pris sur elle les péchés et les agnies de la création en vous donnant votre Fils unique, a été prise de nous vers de plus grandes forces... afin que nous puissions toujours avoir une médiatrice devant vous, ô Dieu de nos pères. » Ainsi, la Vierge Marie, la vierge perpétuelle, la médiatrice bénie entre les femmes, est entrée dans la gloire de Dieu.

WESTERN ONES, WESTERN CHURCHES

The Holiest Woman

The Assumption is one of the Armenian Church's five Tabernacle (Daghar) Feasts. It takes place on the Sunday closest to August 15. This day celebrates the Mother of God's ascension to heaven.

The Armenian Church believes that the Virgin Mary was born to Anne and Joachim, but was blessed by the Holy Spirit and became immaculate. St. Mary is thus forever a virgin: she was a virgin before, during, and after her pregnancy. We find the emphasis on her virginity in the Bible, in our church's Tradition, our liturgical songs, and our ecclesiastical forefathers' written works. And so we can hear in our liturgical songs, "The three divine sacraments can all be found and be revealed within you, O Mother of God. A sterile pregnancy, an immaculate birth, remaining in chaste virginity thereafter." Saint Gregory of Nyssa said, "The seal of pure and chaste virginity was not broken during the immaculate birth, nor was her virginity an obstacle to such a great and miraculous birth."

When the angel Gabriel appeared to Mary during the Annunciation, he saluted her by saying, "Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee." And upon the Annunciation he declared, "The Holy Spirit shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God." This is said to her, for in her pure heart she had been so troubled as to ask, "How shall this be, seeing I know not a man?"

In the Book of Luke it is written that Elizabeth, St. John the Baptist's mother, greets Mary in saying, "And whence is this to me, that the mother of my Lord should come to me?" This is how the Scriptures bear witness to Jesus being the Lord's son. If we believe that Christ is one part of the Holy Trinity and God's son, then Mary is the God-bearer, or the Mother of God.

Based on the Armenian Church's liturgical songs and our holy fathers' teachings, 15 years after the Saviour's ascension, the Blessed Virgin passed away in Jerusalem. "With heavenly forces and fiery carriages the Saviour descends to take her." With psalms and blessings, the apostles, except for Bartholomew, carried out her funeral and sealed her in the Kidron Valley. Three days later, the apostle Bartholomew returned and wished to visit the Virgin's tomb. When they opened the tomb, they found it empty. Jesus, in keeping with his promise, had moved her. Our liturgy-writing fathers bear once again witness to this. "She, who took upon the sins and the throes of childbearing and gave you your only begotten Son, has been moved from us to greater forces... so that we may always have an intercessor before you, O God of our fathers." And so Virgin Mary was assumed into Heaven, remaining an ever-virgin, the Bearer of our Lord, our intercessor, and blessed among all women.

FREEDOM

There's another aspect of freedom as well. As the renowned philosopher and social critic Os Guinness puts it, there is negative and positive freedom. By negative, he means freedom FROM something, and by positive, he means freedom FOR something. Negative freedom assumes freedom from anything that hinders you to do or be what you will. The positive is cherishing the freedom one has to do or become who he/she wants to, and which assumes a self-knowledge and a healthy self-esteem of who you are as a person.

Summarizing: freedom is an existential necessity for humans. Freedom is the basis of genuine love. Freedom can be abused or misused. Hence, freedom assumes responsibility. Freedom is the gift of God; use it wisely.

REFLECTION: What is it that you need to be free FROM? ...an addiction, a bad habit, a negative influence? Don't delay/postpone it. Prayerfully consider ways of getting rid of it (e.g. a therapist, a councillor, fasting, praying). Trust God will help you, enable you, and deliver you, because He loves you unconditionally.

What are you going to use your freedom FOR? The best way to answer this question is to meditate on who you are, and ask God to help you understand His will for your life, and then use your freedom to achieve exactly that.

ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ

Շատ
Չաճապարենք

Սօսիկը ճուտիկներու հաւկիթներէն դուրս գալուն սպասելէ ձանձրացած, որոշեց օգնել անոնց, որ շուտ դուրս գան: Ան կոտրեց բոլոր կեղեւները: Բայց աւաղ, շուտով նշմարեց թէ օդը խիստ ըլլալուն, բոլոր ճուտիկները մեռան, բացի մէկէն:

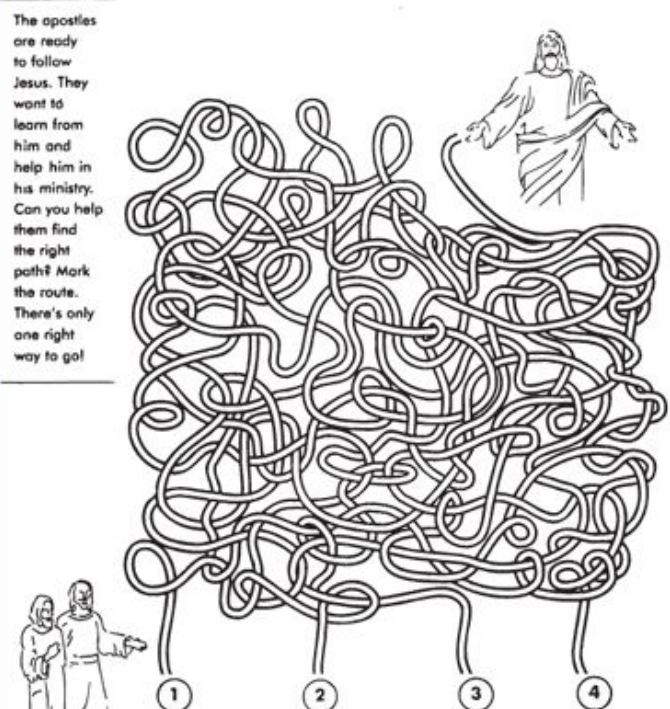
Կարօն մայրիկին վարդասարափին մէջն էր: Երբ ներս եկաւ, մայրիկը հարցուց. «Ի՞նչ կ'ընէիր»: «Օ՛հ, գեղեցիկ վարդի կոկոն մը տեսայ եւ զայն բացի». ըսաւ: Մայրիկը դուրս ելաւ եւ տեսաւ, որ վարդը փճացած էր: Եթէ Կարօն ձեռք չգարներ, կոկոնը արեւուն տակ, ինքնիրեն պիտի բացուէր եւ շատ գեղեցիկ պիտի ըլլար: Ան փճացուց ծաղիկը շատ աճապարելով:

Աստուած միշտ չէ, որ մեր աղօթքներուն անմիջապէս կը պատասխանէ: Ան կ'ուզէ մեզի համբերութիւն եւ վստահութիւն սորվեցնել: Մենք կրնանք վստահ ըլլալ թէ՛ Ան պիտի պատասխանէ, իր յարմար սեպած ժամանակին:

Եկէ՛ք, աճապարելով պատասխանը չարգիլենք:

Following Jesus

The apostles are ready to follow Jesus. They want to learn from him and help him in his ministry. Can you help them find the right path? Mark the route. There's only one right way to go!

Գանատայի Հայոց Թեմի Կիրակնօրեայ Դպրոցներու նպատակն է Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ դաւանութեան եւ աւանդութեան համաձայն՝ մեր մանուկներուն եւ պատանիներուն ջամբել կրօնական դաստիարակութիւն եւ եկեղեցւոյ վերաբերեալ գիտելիքներ եւ ծանօթութիւններ:

Ձեր զաւակները Կիրակնօրեայ Դպրոց արձանագրելու համար, կրնաք հեռաձայնել ձեր շրջանի եկեղեցիներու գրասենեակները:

Կիրակնօրեայ Դպրոցի ժամերն են՝ Կիրակի առաւօտները ժամը 10:30-1:00:

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

Ի՞նչ է Խաչվառը կամ Թափօրի Խաչը:
Խաչվառը արծաթե կամ մետաղե շինուած մեծ խաչ մըն է ձողի մը վրայ բարձրացուած եւ երկար կտորով մը ծածկուած, որ թափօրներու առջեւէն կը քալէ, որմէ կառնէ Թափօրի Խաչ անուանումը: Խաչվառը այսօր կը գործածուի Պատարագի խնկարկութեան, թափօրներու եւ շատ մը եկեղեցիներու մէջ անդաստաններու ժամանակ: Անցեալին Խաչվառ կը տանէին նաեւ ննջեցեալներու յուղարկաւորութեան առջեւէն, ինչ որ այսօր թէեւ կորած է այդ սովորութիւնը, սակայն կաթողիկոսներու կամ մեծ մարդոց յուղարկաւորութեանց ընթացքին գործածութեան կը դրուի:

ՊՌՕՍԽՈՒՄԷ - ՕՐԹԻ - ԱԼԷԼՈՒԻԱ - ՈՎՍԱՆՆԱ բառերուն իմաստները:

Պոսխումէ.- Յունարէն բառ մըն է, որ կը նշանակէ՝ «Ուշադրութի՛ւն ըրէք», կամ՝ «Ուղիղ վէ՛ր նայեցէք»:

Օրթի.- Դարձեալ յունարէն բառ մըն է եւ կը նշանակէ՝ «Ակա՛նջ դրէք», կամ՝ «Ոտքի՛ ելէք», «Ուղի՛ղ կանգնեցէք»:

Ալէլուիա.- Եբրայերէն բառ մըն է, որ երեք բառերէ կազմուած է. «Ալ» կը նշանակէ՝ «Պիտի գայ», «Պիտի յայտնուի», «Էլ» կը նշանակէ՝ «Աստուած», «Ուիա» կը նշանակէ՝ «Օրհնեցէ՛ք, գովեցէ՛ք զկենդանին Աստուած», ինչպէս որ Գրիգոր Տաթեւացին կը բացատրէ:

Ալէլուիան «Հրեշտակներու երգ է, որ [սուրբ Պատարագի ժամանակ] եկեղեցոյ ամբողջ բազմութիւնը մէկ առ մէկ յաջորդաբար քաղցր եղանակով կ'երգէ՝ նախքան Աւետարանի ընթերցումը, որովհետեւ Աստուած պիտի խօսի, որու համար ալ մարդիկ հրեշտակներու նման Անոր կը մատուցեն հրեշտակներու օրհնութիւնը» (Յ. Արճիշեցի):

Ովսաննա.- Դարձեալ եբրայերէն բառ մըն է եւ կը նշանակէ՝ «Փրկութիւն», «Փրկութիւնը բարձունքներէն»:

Արդ, Աւետարանի ընթերցումէն առաջ երբ սարկաւազը կը յայտարարէ «Ալէլուիա՛, Օրթի՛», ըսել կ'ուզէ՝ «Ոտքի՛ կեցէք, օրհնեցէ՛ք ու գովեցէ՛ք կենդանին Աստուած, որ պիտի յայտնուի Իր խօսքերով, ուստի՛ ուշադի՛ր եղէք եւ երկիւղածութեա՛մբ ունկնդրեցէք»:

Ի՞նչ է Մասը:

«Մաս» հայերէնին մէջ կը նշանակէ՝ «Բաժին»: Մասը առանց թթխմորի, թթխմորազերծ հաց է, լաւաշի նմանողութեամբ պատրաստուած, բարակ եւ կլոր առանց նուիրագործուած ըլլալու: Անցեալին սովորութիւն էր մեծ թիւով նշխարներ պատրաստել եւ Պատարագէն ետք ժողովուրդին բաժնել: Հետզհետէ այդ փոքր նշխարներու սովորութիւնը փոխանակուեցաւ մասի սովորութեան, եւ որպէսզի այս վերջինը զանազանուի նշխարներէն՝ սկսաւ մաս կոչուիլ: Մասը եկեղեցի կը բերուի որոշ քանակութեամբ եւ սուրբ եւ անմահ Պատարագէն ետք կտոր-կտոր կամ մաս առ մաս կը բաժնուի հաւատացեալներուն, մասնաւորաբար անոնց՝ որոնք այս կամ այն պատճառով Ս. Հաղորդութիւն չստացան: Կը տարուի նաեւ տուն եւ կը բաժնուի ընտանիքի այն անդամներուն՝ որոնք կարելիութիւնը չունեցան եկեղեցի գալու եւ Ս. Հաղորդութիւն ստանալու:

Մաս տուող անձը պէտք է ըսէ. «Սա եղիցի քեզ մաս եւ բաժին Սրբոյ Պատարագի», իսկ ստացող անձը՝ «Օրհնեալ է Աստուած» կամ՝ «Բաժին իմ Աստուած յաւիտեան», այսինքն՝ Աստուած է իմ բաժինս միշտ:

ՀՈԳԵԻՈՐ ԽՕՍՔ

«Միբելիներ, սիրենք իրար, որովհետեւ սէրը Աստուծոյ պարգեւն է. ուստի ով որ կը սիրէ՝ Աստուծմէ ծնած է եւ զԱստուած կը ճանչնայ»: (Ա. Յհ 5:5)

ՃԻՇՏԸ ԳԻՏՆԱՆՔ

Խորհուրդ կը նշանակէ անտեսանելի և ծածկուած իրողութիւններ. իսկ կրօնական իմաստով՝ ծէս կամ ծիսակատարութիւն, և անոնցմով անտեսանելի բաներու յայտնութիւնը: Խորհուրդներու միջոցով Աստուած եւ մարդիկ իրարու կը միանան, երբ մարդիկ աստուածային շնորհքներով կը զարդարուին: Խորհուրդները մեզ Երկնքի Թագաւորութեան նախաճաշակը կու տան, որուն ժառանգութիւնը խոստացած է մեզի մեր Փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոս: Խորհուրդը կ'ըմբռնենք հաւատքով եւ երկիւղածութեամբ: «Խորհուրդները հոգեւոր ազդակներ եւ միջոցներ են քրիստոնէականներուն համար, միշտ ժամաւոր աստուածային շնորհքին մէջ եւ ապրելու հոգեւոր կեանքի բարձրութեան վրայ, եւ գործերով ցոյց տալու, թէ Յիսուս Քրիստոսով աւետարանուած փրկութիւնը հոգեւոր իրականութիւն մը եղած է հաւատացեալներուն համար, իրենց հաւատքին ու կեանքին մէջ» (Բարգէն Կաթողիկոս, Քրիստոնէական, էջ 52):

Այժմ տեսնենք թէ, որո՞նք են եկեղեցոյ խորհուրդները

Մկրտութիւն.- Հաւատքի խորհուրդն է: Կը Հաւատանք եւ կը մկրտուինք:

Դրոշմ.- Յոյսի խորհուրդն է: Սուրբ Հոգիի զօրութեան վրայ դնելով մեր յոյսը, կրնանք դիմադրել թշնամիին Մատանային:

Ապաշխարութիւն.- Արդարութեան խորհուրդն է: Ձղջումով, խոստովանութեամբ կ'արդարանանք մեր մեղքերէն:

Հաղորդութիւն.- Սիրոյ խորհուրդն է: Սիրով է, որ կը միանանք մեր գլուխը եղող Քրիստոսին՝ իբրեւ Անոր մարմնի անդամները:

Պսակ Ամուսնութեան.- Ողջախոհութեան (պարկեշտութեան) խորհուրդն է: Ողջախոհ ամուսնութեամբ կրնանք զսպել բոլոր խոհ (անպարկեշտ) ցանկութիւնը եւ հեռու ժամաւոր շնութենէն եւ պոռնկութենէն ու ապրիլ ընտանեկան մաքուր կեանք մը:

Ձեռնադրութիւն.- Խոհեմութեան եւ գիտութեան խորհուրդն է: Ձեռնադրեալ անձը խոհեմութեամբ եւ գիտութեամբ կը վարէ իր կեանքը, կը կատարէ խորհուրդները եւ կը քարոզէ Տիրոջ պատգամները:

Կարգ հիւանդաց եւ Վերջին Օծում.- Արդարութեան լրումի խորհուրդն է: Կեանքի պատերազմէն ելլելով՝ մեռնելով, արդարներու հանգիստի ժառանգորդը կը դառնանք:

ՕԳՈՍՏՈՍ ՏՕՆԵՐ

ՕԳՈՍՏՈՍ

2018

Երկուշաբթի	Երեքշաբթի	Չորեքշաբթի	Հինգշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ	Կիրակի
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Օգոստոս 12

Վերափոխումն Ս. Աստուածածնի. Խաղողօրհնէք